

14

III

Кити, о, музо, и на старостъ,
 Като възрастни млади,
 Не за вине за грехи
 А за горестъ и за жалостъ

Придобитие църк. свобода
 Но каква? — отърпана.
 Въ цѣлостъ за на народа?
 — Нищо не е раздърпана.

Въпросъ ли? — Скоръ и грѣхъ!
 Къто правда, и тоа грѣхъ...
 Ний предъ ней — „тор сии, крѣпъ“ —
 Турцинтъ се издигъ.

71
170